

ایران زن‌دک

گزارش «ایران» از واکنش فعالان حوزه زنان به قتل دختر گیلانی و تأخیر ۱۲ ساله در تصویب لایحه حمایت از کودکان و نوجوانان

قانونی برای حفظ جان رومیناها

مهسا قوی قلب خوبرنگ

ماجرای قتل رومینا طی دو روز گذشته در فضای مجازی بازتابی گسترده و واکنش‌های مختلف کاربران شبکه‌های اجتماعی را به دنبال داشته است. قتل دختر ۱۳ ساله به دست پدر خودشوک سنگینی را به جامعه وارد کرد. تصور اینکه پدری با داس گردن جگرگوش‌اش را در خواب می‌زند، لرزه بر اندام هر انسانی وارد می‌کند. رومینا اولین قربانی نبود اما اگر قوانین و فرهنگ و بینش‌ها در برخی مناطق روستایی کشور، اصلاح نشوند، آخری هم نخواهد بود.

در این خصوص معصومه ابتکار، معاون امور زنان ریاست جمهوری نیز، در توتیبی به قتل رومینا اشرفی توسط پدرش واکنش نشان داد و نوشت: قوانین محکم در قبال جنایات بازدارنده هستند. کاش تلاش دلسوزان زودتر نتیجه می‌داد. بایبگیر می‌درخواست دولت ومجلس لایحه حمایت از کودکان ونوجوانان در آخرین مراحل است.

عالیه شکریبکی، جامعه شناس و فعال اجتماعی نیز با بیان اینکه این اولین قتل نیست که اتفاق افتاده و آخرین هم نخواهد بود، به «ایران» می‌گوید: این نوع از خشونت‌ها در خانواده، می‌توانند در جامعه هم بازتولید شوند. خشونت در ابعاد مختلف از فیزیکی، جسمی، روانی تا جنسی وجود دارد. این خشونت که توسط پدر خانواده صورت گرفته است دلایل مختلفی دارد. اول اینکه چطور دختری با مردی بزرگ‌تر از سن خودش وارد رابطه می‌شود؟ نکته دیگر اینکه خانواده از محیطی امن برای کودک نباشد، باید قانون وارد میدان شده و به‌عنوان حامی عمل کند؛ اما مراحل بعد به نحوی رقم خورد که هیچ حمایتی از حقوق دخترترشد و در نهایت او را مجبور کرد که وارد قتلگاه شود.

دبیر کارگروه خانواده سالم معاونت ریاست جمهوری در امور زنان و خانواده در ادامه می‌افزاید: اگرقانون حمایت بیشتری می‌کرد و پای یک مددکار اجتماعی به این مسأله بازمی‌شد و از او چند روزی مراقبت می‌کرد، کاربه اینجا نمی‌کشید. با بررسی‌های بیشتر متوجه می‌شویم که بستر خانواده نامن بود و بدتر از آن، جامعه وقوانین حمایتی هم به نوعی برای این دختر امنیتی ایجاد نکرده است.

به‌گفته این جامعه شناس، چند روزی است که وجدان جمعی جامعه جریحه دار شده وهمین موضوع یادآور می‌شود که باید و الزام قوانین حمایتی بیشتر و مؤثرتر عمل کنند. در بعضی موارد می‌بینیم که گاهی اوقات قوانین حمایتی داریم اما بعد اجرایی وجود ندارد و بعد ناکارآمدی قوانین است که مطرح می‌شود. وقتی قانون ضعیف عمل می‌کند، یک پدر دست به قتل فرزند خود می‌زند، این در حالی است که دوست پسر این دختر آزادانه در حال زندگی است، همان مردی که وانی گفته شدن این دختر شده است. عمل این مرد هم نشان دهنده ضعف قوانین است. پرونده‌ای اجتماعی باید برای او نیز تشکیل شود. مهم این است که در همه زمینه‌ها هم در مسأله فرار دختری کوچک با مردی ۲۵ ساله و هم در خصوص کشتن او، این مردان هستند که نقش داشته‌اند، بزرگ‌ترین دلیل آن هم این است که قوانین ضعیف عمل کرده‌اند.

به گفته شکریبکی، در سال‌های اخیر دو لایحه حمایت

گزارش «ایران» از ۸۶ سالگی قانون تأسیس دانشگاه تهران

« تهران»؛ ۸۶ سال دانشگاه مادر

هدی هاشمی خوبرنگ

هشتم خرداد ۱۳۱۳ جمعی از مسئولان وقت کشور قانونی را به تصویب رساندند که خروجی آن تأسیس دانشگاه تهران شد. احتمالاً در آن سال‌ها هیچ‌کس فکرش را هم نمی‌کرد که روزی این دانشگاه به بزرگ‌ترین و معتبرترین دانشگاه ایران و به عبارتی پایگاه اصلی و به نوعی آبروی علمی ایران شود. صحبت از دانشگاهی است که در بیش از ۸ دهه گذشته بزرگان و شخصیت‌های برجسته علمی، سیاسی و اجتماعی را تربیت کرده است. افرادی چون شهید مصطفی چمران، سیدموسی صدر، سیدجواد طباطبایی و… امروز همان روزی است که به شکرانه تأسیس دانشگاه تهران، از آن بیشتر یاد می‌کنیم و به احترام تمام استادان و دانش آموخته‌های برجسته آن کلاه از سر برمی‌داریم. امروز مصادف است با روزی که تأسیس یک دانشگاه برای ما ایرانی‌ها ماندگار و منشا افتخارات بزرگ و ارزشمندی شد. دانشگاهی که سال‌ها پس از فعالیت، نامش جهانی شد و بر سر زبان‌ها افتاد. اگر امریکایی‌ها به «هاروارد»، «آم‌آی‌تی» و «کلمبیا» می‌نایزند و انگلیسی‌ها از «آکسفورد» می‌گویند، ما هم دانشگاهی داریم که شانه به شانه دانشگاه‌های بزرگ دنیا، قد علم کرد. دانشگاهی که پیشینه وقدمتش، ندریس استادان بنام و بلندمرتبه‌اش، تحصیل دانشجویان ممتازش و ارزش مدارک تحصیلی‌اش در کشور و خارج از مرزها، قابل اعتنا و افتخار است. روایت دانشگاهی را می‌توسیم که در دانشکده‌های آن بزرگانی رفت‌وآمد کرده‌اند. از شخصیت‌های برجسته و چهره‌های صاحب‌نامی که در دانشگاه تهران تدریس کرده‌اند می‌توان به جلال الدین همایی، عبدالعظیم قرب، بدیع‌الزمان فروزانفر، محمدعلی اسلامی ندوشن، محمدتقی بهار، سیمین دانشور، استادعلی اکبر دهخدا، دکتر محمد معین و مهمند مهدی بازرگان، شفیعی کدکنی، شهید مرتضی مطهری، دکتر محمود حسابی، عبدالحسین زرین‌کوب، قیصر امین‌پور…، اشاره کرد

■ **پوینورسیتی‌تهران**

بهمن‌ماه سال ۱۳۱۳ شمسی بود که جلسه هیأت دولت وقت به ریاست مرحوم فروغی تشکیل شد، در این جلسه همه از زیبایی تهران گفتند اما مرحوم علی اصغر حکمت، مسئول وزارت معارف، از پیشرفت‌های پایتخت گفت: «البته که در آبادی و عظمت پایتخت شکی نیست ولی تنها نقص آشکار آن این است که اونپورسیتِه(دانشگاه) ندارد و حیف است که دراین شهر نوین از این حیث از دیگر بزرگ

۶۰ درصد کودک آزاری‌ها توسط پدر انجام می‌شود

یک عضو فراکسیون زنان مجلس دهم با اشاره به اینکه، تنها ۱.۵ درصد کودک آزاری‌ها در جامعه ما توسط افراد غیر خانواده انجام می‌شود، به «ایران» می‌گوید: ۶۰ درصد کودک آزاری‌ها توسط پدران انجام می‌شود و این بسیار تأسف باراست و علامت هشدار پیش روی نهاد خانواده است. از دیگر سو متأسفانه ۳۱درصد قتل‌ها با خانوادگی است و قتل‌های ناموسی که زمانی رتبه هفتم را به خود اختصاص داده بود الان رتبه اول را به خود اختصاص می‌دهد. ضمن آنکه ما سالی ۱۰ تا ۱۵درصد فرار از خانه توسط دختران داریم که ۹۰ درصد علت آن علل خانوادگی و ۱۰ درصد علل فراخانوادگی دارد.

به‌گفته ناهید تاج‌الدین نماینده مجلس، من بیش از هر چیز نگران نهاد خانواده هستم، به نظر هم باید برای لایحه حمایت از حقوق کودکان ونوجوانان زودتر کاری کرد، هم بر اساس اصل ۳۳ و ۱۰ قانون اساسی تمهیدات تشکیل وزارت امور خانواده را اندیشید. همان‌طور که می‌دانید لایحه حمایت از حقوق کودکان ونوجوانان پس از گذشت ۱۲ سال از شروع تدوین آن ونیز گذشت ۶ سال از طرح آن در مجلس، در دوره دهم فعالانه بررسی شد و ضمن تصویب کلیات آن برای رفع ایرادات شورای نگهبان به کمیسیون حقوقی مجلس ارجاع شد. در جلسه علنی اول دی ماه ۹۸ نمایندگان مواد ۹ و ۱۷ را بررسی و به‌منظور تأمین نظر شورای نگهبان تغییراتی را در آن اعمال کردند.

«ایران» می‌گوید: این قتل، حادثه تلخی است که باید از ابعاد مختلفی بررسی شود. رومینا اولین دختری نیست که قربانی تفکرات و باورهای نادرست شده است. تفکری که تحت عنوان ناموس از حس مالکیت مردان، نشأت می‌گیرد. وقتی پدر به خود اجازه می‌دهد که هر رفتاری با دخترش داشته باشد. آنچه معلوم است، رومینا به‌دلیل آسیب‌های زیادی که در خانواده داشت، وارد رابطه‌ای با پسری سال‌ها بزرگ‌تر از خود می‌شود. چنین رابطه‌ای را صرف‌نظر از خوب بودن یا بد بودن می‌توان، ناشی از آسیب‌هایی دانست که در محیط‌خانه وجود داشته است.

مونیکا نادی، در ادامه می‌افزاید: عدم مراقبت خانواده در این مورد، جای تأمل زیادی دارد. البته سایر نهادهای مرتبط با مسأله هم می‌توانستند تا حدودی مانع این حادثه غم‌انگیز شوند. در اینجا نه تنها می‌توانیم، بگوییم که خلا قانون داریم بلکه یک خلا رفتار از یک مقام مسئول را هم می‌بینیم که بر حسب منافع کودک اقدام نمی‌کند. به‌گفته او، خلا تصویب لایحه حمایت از کودکان ونوجوانان، درخصوص چنین مواردی نیز کاملاً احساس می‌شود. چنانچه این قانون تصویب می‌شد، شاید امروز شاهدقتل رومینانبودیم. در شرایطی که کودک در معرض خطر است در صورت وجود قانونی مشخص و محکم قاضی و بازپرس با توجه به سوء

■ **قانون باید مرفقی‌شود**

یک حقوقدان و فعال حوزه زنان نیز درباره قتل رومینا به

آیا کرونا واقعاً رفته یا ضعیف شده و ما خبر نداریم؟

خستگان قر نطینه

رفتار والدین، ملزم به ورود می‌شود. از نگاهی دیگر در جامعه ما تا چه میزان به بافت‌های سنتی توجه می‌شود؟ به اینکه وقتی کودک را تحویل یک پدر متعصب می‌دهیم باید فکر کنیم در آن لحظه پدر چه دیدگاهی دارد، وقتی همه فامیل از موضوع مطلع شده‌اند و باور سنتی و فرهنگی این بوده که این کار مترادف آبروریزی است در حالی که از ابتدا با خواسته دختر خودمخالفت داشته است. درواقع نوعی حاکمیت مردسالاری دقیق هم به تنهایی دلیل خوبی بود برای اینکه دختر براحتی تسلیم‌شود.

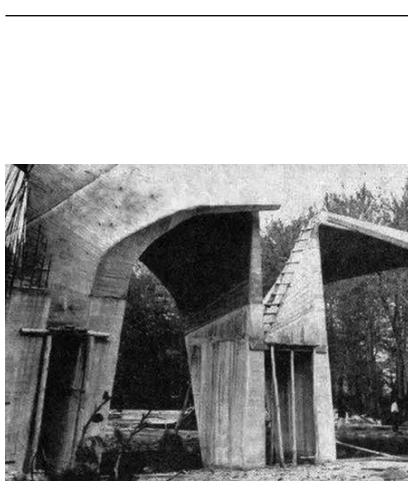
به اعتقاد نادی، وقتی برای تصویب قوانین اجتماعی این قدر تعلل می‌شود، همین امر باعث می‌شود که تغییرات فرهنگی هم به آهستگی دنبال شود. وقتی قانون مترقی باشد و حدود اختیارات پدر را محدود کند، طبیعتاً بتدریج این امر وارد فرهنگ می‌شود.

■ **تغییر در قانون رفتار دوعامل مؤثر در کاهش خشونت‌های ناموسی**

یک فعال اجتماعی حوزه زنان نیز با اشاره به این موضوع که ایران در سال ۷۲ به کنوانسیون حقوق کودک پیوست، بیان می‌کند: با وجود الحاق به این کنوانسیون، هنوز سن کودکی در قوانین کشور ماتعریف نشده است. ایران متعهد شده که قوانین خود را به این کنوانسیون نزدیک کند. اما قوانین حمایتی و بازدارنده در این حوزه پیشرفت چندانی نداشته است. لایحه حمایت از کودکان ونوجوانان به جای ۳ ماه سه سال واندی در دولت احمدی‌نژاد باقی ماند و در نهایت حدود ۱۲ سال است که درمجلس، بلاتکلیف مانده است.

لیلا ارشد به «ایران» می‌گوید: علاوه بر لزوم تغییر قانون در جهت کاهش چنین خشونت‌هایی، بشدت نیازمند تغییر رفتار و آموزش‌های مداوم و طولانی مدت در تمامی گروه‌های سنی هستیم. در حال حاضر کدام نهاد دغدغه آموزش و آگاه کردن شهروندان را نسبت به حقوق خود دارد؟ تاکی باید اخبار ناخوشایند قتل‌های ناموسی را در کشور بشویم؟ بنا به توصیه سازمان بهداشت جهانی، اگر امکان آموزش مهارت‌های اجتماعی و زندگی با پیشگیری سطح یک در مقاطع مختلف آموزشی وجود داشت، حالا شاهد مرگ رومینا و امثال رومیناها نبودیم. کودکان والدین آنها باید بداندند وقت ازدواج فرزندان چه زمانی است و مهارت به تعویق انداختن آن را بیاموزند. در نهایت هم وزارت تعاون، کار ورفعا اجتماعی و نهادهای مرتبط، مددکاران سازمان بهزیستی و سازمان‌های مسئول باید در چنین مواردی خانه‌هایی امن برای کودکان در نظر بگیرند و با ملاحظه رفتاری مانند پدر رومینا، بچه‌ها را به خانه‌های امن فرستاده و برای بازگرداندن آنها شرایطی از جمله شرکت در جلسات مشاوره‌ای گذاشت وپس از اطمینان از تأمین سلامت کودک در خانه، کودک را به خانه پدری بازگرداند.

او در ادامه می‌گوید: رزور دارم که افراد بتوانند با دفترچه‌های بیمه خود خدمات مشاوره‌ای بگیرند. وقتی مردم از تأمین معاش خود بر نمی‌آیند، چطور می‌توانند از پس هزینه‌های سنگین مشاوره برآیند. خدمات مشاوره‌ای و ارائه آموزش‌های لازم از الزامات امروز جامعه ماست. وقتی حتی در آگهی تر حیم هیچ نامی از مادر برده نمی‌شود و پدرسالاری صرف حکمفرماست، شخص است که چند خانواده‌ای بشدت نیازمند آموزش و مشاوره‌های متعین هستند تا بتوانند در زمانی که تحت فشارند و از مسأله‌ای خشمگین هستند، رفتار خود را مدیریت کنند.

است و بعد از این دانشکده، دیگر دانشکده‌ها را بر اساس استاندارد میراث فرهنگی مقاوم‌سازی کرده‌ایم. ما میراث دانشگاه را حفظ می‌کنیم و نگرانی در این باره وجود ندارد. البته طرح توسعه دانشگاه را هم در دستور کار داریم و به‌بهردرداری از این طرح شروع شده است. بخشی از ساختمان‌های را که دانشگاه خریده است به پارک‌های علم و فناوری داده‌ایم.

■ **هزینه دانشگاه تهران در تحولات**

دانشگاه تهران فقط نماد یک دانشگاه آموزشی در این سال‌ها نبوده است، این دانشگاه به‌عنوان قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین مرکز آموزش عالی به‌عنوان دانشگاه مادر در طول تاریخ ۸۶ ساله خود همواره کانون تحولات سیاسی و اجتماعی کشور هم بوده است و از اهمیت روزهای طلایی و تحولات سیاسی و مطالبات دانشجویی این دانشگاه براحتی نمی‌توان گذشت. این موضوع مورد تأیید نبیلی احمدآبادی است: استادان بنامی در دانشگاه در این مدت تدریس کرده‌اند که تفکرات خاص خود را داشتند، تجربه طولانی دانشگاه تهران در زمینه آموزش و جامع بودن دانشگاه موجب شده تا دیدگاه‌ها و تصمیمات دانشگاه تهران از پختگی و عمق بیشتری برخوردار باشد. استادان و دانشجویان همیشه مطالبه‌گر بودند و البته سطح انتظارات و خواسته دانشجویان همیشه بالا بوده است و سیستم هم باید پاسخگوی دانشجویان باشد. او می‌گوید: دانشگاه تهران هزینه بسیاری در طول این سال‌ها داده‌ایم. این به نفع آموزش عالی کشور نیست. دانشگاه تهران خیلی وقت‌ها بار احزاب را به دوش گرفت، اگر احزاب در کشور به‌صورت منطقی و اصولی شکل بگیرد این همه اتفاق در دانشگاه تهران رخ نمی‌داد و احزاب مسئولیت برعهده می‌گرفتند.

مسئولیت پذیری آموزش و پرورش در تقلیل تلفات انسانی زلزله

سلمان بیداللهی مراقب سلامت مدمارس

پادداشت

بلایای طبیعی بخش جدایی‌ناپذیر از قلمرویی است که انسان از بدو آفرینش، از بخشندگی زمین و مهربانی آسمانش برای زیستن بهره برده است. انسان ناسپاسی که با دستبرد در چرخه اکوسیستم و ساختار زمین، بروز طبیعی بلایا را غیرطبیعی نموده است.

چهار گوشه جهان به تناسب وضعیت جغرافیایی، از بلای زلزله بی‌نصب نبوده و نخواهد بود، اما زمین برخی از کشورها نظیر ایران به اصطلاح زلزله‌خیز است و هر لحظه باید منتظر لرزیدن زمین زیر پایت باشی.

فقط چند ثانیه زمان می‌برد تا به خودت بیایی، زمین و زمان دست به دست هم داده‌اند که خشم طبیعت بی‌هیچ مقدمه‌ای گریبات را بگیرد. فرقی نمی‌کند روز باشد یا شب، خواب باشی یا بیدار، زلزله امان نمی‌دهد، حتی به اندازه جان به در بردن از مهلکه. میهمان ناخوانده‌ای که نه به همسرگی، که به طلب جان و مال، روی سرمان آوار می‌شود و هر بار نه تنها چار دیواری خانه که چهارستون تنمان را می‌لرزاند و وقت و بی‌وقت خواب جهانیان را آشفته می‌کند. تلاش دانشمندان علم زمین‌شناسی نیز برای پیش‌بینی وقوع آن هنوز راه به جایی نبرده است. در جدیدترین رده‌بندی کشورهایی که بیشترین تلفات جانی و مالی ناشی از بلایای طبیعی را داشته‌اند، ایران در جایگاه سوم قرار دارد و در این میان از زمین‌لرزه به عنوان بزرگترین تهدید برای کشورمان نام برده شده است. متأسفانه آثر فرمز این هشدار زمانی در کشورمان به صدا در می‌آید که اتفاق، رخ داده است! نگاهی اجمالی به کشورهایی که بر مدار زلزله می‌گردند نشان می‌دهد که ناگزیری از این جنبش، به گریز آنان از اصل موضوع منجر نشده است، بلکه با پذیرش این واقعیت، برای در امان ماندن از تبعات آن، خود را آماده این رویارویی نموده‌اند.

بی‌تردید در صحت زلزله حفظ سلامت و امنیت جان، مقدم بر هر خسارت و ویرانی است. تحقق این مهم به دو عامل اصلی بستگی دارد: اول شرایط فیزیکی و مقاومت ساختمان در برابر زلزله، دوم آمادگی انسان در حفاظت از جان خود که موضوع اصلی این یادداشت است.

حدا از شدت و ضعف یک زلزله و شکل بروز آن، تلاش برای دستیابی به فناوری پیش‌بینی وقوع زلزله و طراحی ساختمان‌هایی با تاب‌آوری بالا، از دغدغه‌های اصلی متخصصان زلزله‌شناسی بوده است که در نتیجه آن بتوانند درصد تلفات انسانی را به حداقل برسانند. با توجه به آتی بودن بروز زلزله و سلب فرصت هر نوع تصمیم، استفاده از کمترین زمان برای حفظ جان، به آگاهی، اطلاعات و آمادگی لازم نیاز دارد و این میسر نمی‌گردد مگر با تکیه بر آموزش‌های مستمر که کشورهای درگیر با زلزله سال‌هاست با برنامه‌ریزی‌های منظم به آن پرداخته‌اند.

شه‌رشنیی و شکل ساختاری (چندطبقه) اغلب ساختمان‌ها، الزام این آموزش‌ها را دو چندان می‌نماید، چرا که با فرض ایمن بودن ساختمان به لحاظ فیزیکی، یک لرزش کوچک آن می‌تواند باعث هجوم ساکنان ساختمان برای خروج و به تبع آن بروز حادثه‌ای ناگوار گردد، لذا پیشگیری از وقوع چنین حوادثی در گرو آموزش‌هایی همچون حفظ آرامش و خونسردی، شناخت نقاط امن خانه، مدرسه، محل کار، ... و شیوه‌های صحیح پناهگیری می‌باشد که در بررسی‌ها و تحقیقات علمی کارشناسان به عنوان یک اصل در کاهش تلفات انسانی به آن اشاره شده است.

فراهم کردن بستر فرارهای این آموزش‌ها برای همه افراد جامعه، نیاز مبرمی است که کمترین بی‌توجهی به آن از سوی نهاده‌ها و سازمان‌های مربوطه، تبعات فاجعه‌باری به همراه خواهد داشت. از جمله فرصت‌های طلایی برای ارائه این آموزش‌ها استفاده از ظرفیت مدارس می‌باشد. امری که خوشبختانه آموزش و پرورش به آن اهتمام ویژه‌ای داشته و از همان دوره ابتدائی تا پایان دوره متوسطه به آن پرداخته است.

اولین نکته‌ای که مراقبین سلامت، مربیان پرورشی و آموزگاران در آموزش‌ها بر آن تأکید می‌کنند پناه گرفتن در همان نقطه‌ای است که هنگام زمین لرزه، در آنجا قرار داریم.

حفظ آرامش، نحوه صحیح پناه‌گیری زیر میز(کلاس، خانه، محل کار)، استفاده از کتاب، کیف یا کوله، بالش و... برای حفاظت از سر و گردن، پناه گرفتن در گوشه‌های امن، عدم استفاده از آسانسور، پناه گرفتن اصولی در راهروها و راه‌پله‌ها، پرهیز از شتابزدگی هنگام خروج، پس از پایان زلزله، دوری از نورگیرها، پنجره‌ها و ساختمان‌ها و حفظ نکات ایمنی پناه‌گیری در فضاهای باز از مهمترین اصولی است که به دانش آموزان آموزش داده می‌شود. گسترش دامنه فرایگری این آموزش‌ها به خانواده‌ها، جمعیت چشمگیری از جامعه را تحت پوشش قرار می‌دهد که این خود نقش قابل توجهی در کاهش تعداد مصدومان و تلفات انسانی خواهد داشت. از برنامه‌های ارزشمندی که در مدارس اج‌را می‌گردد طرح «دادرس» (دانش آموز آماده در روزهای سخت) است. در این طرح که زیر نظر سازمان جوانان جمعیت هلال احمر برگزار می‌شود دانش آموزان توسط یک مربی، آموزش‌هایی از قبیل پناه‌گیری و تخلیه اضطراری، ارزیابی و کنترل علائم حیاتی، بانسمان، بانداژ و آتل‌بندی، حمل مصدوم، اطفا‌ی حریق و چادرزنی را می‌آموزند که در سوانح، و حوادثی مانند زلزله، کاربردی غیرقابل انکار دارد.

از دیگر طرح‌هایی که هر سال هشتم آذرماه با همکاری ستاد بحران، هلال احمر، اورژانس، آتش‌نشانی و دیگر ارگان‌ها و سازمان‌های مربوطه در مدارس کشور برگزار می‌گردد مانور زلزله است که باانجام آن دانش آموزان با قرار گرفتن در موقعیتی مشابه، چگونگی حفاظت از جان خود و رعایت نکات ایمنی بر اساس آموخته‌های خود را تمرین می‌کنند. برگزاری این مانور و مانورهایی که در همراه (هفته کاهش بلایای طبیعی) و نیز ۵ دی ماه سالروز زلزله بم، در کشور برگزار می‌گردد، به تنهایی در بالا بردن سطح آمادگی دانش آموزان در برابر زلزله کافی نیست، بلکه تکرار مستمر آن در طول سال تحصیلی، لزوم حضور فعال همه دانش آموزان، معلمان و کادر مدرسه در این مانورها، جدیت در اجرا و استمرار در آگاهی‌بخشی و آموزش می‌تواند باعث افزایش آمادگی، کاهش ترس و تسلط بر رفتار در هنگام وقوع زلزله اصلی گردد.

به نظر می‌رسد پرداختن به آموزش‌های سلامت‌محور، باید به صورت یک طرح ملی و لازم‌الاجرا در همه مدارس کشور از محروم‌ترین نقاط تا شهرهای برخوردار در دستور کار قرار گیرد و از پیگیری، نظارت و ارزیابی هم غافل نبود. کشورهایی که در موضوع آموزش برنامه‌ریزی منسجم و بلند مدت داشته‌اند از تأثیرات مثبت آن در کاهش تلفات انسانی و هزینه‌های چشمگیر در کنترل و درمان برخوردار شده‌اند. مطالعه برنامه‌های آموزشی کشورهایی که علیرغم هم‌زیستی ناگزیر با زلزله، تلفات انسانی پایینی دارند می‌تواند به عنوان یک تجربه موفق، در سرفصل‌های آموزشی و هدف‌گذاری‌های آموزش و پرورش و سازمان‌های مرتبط مورد توجه قرار گیرد.

تضاد قانون با عرف

در ماجرای قتل «رومینا»

در چنین مواقعی و در چنین مواردی بزرگان و ریش سفیدان محلی و خانواده پسر تلاش بر جلب رضایت پدر در وقوع عقد و مرا سم ازدواج دارند و خیلی به ندرت اتفاق می‌افتد که دختر به خانه پدر برگشت داده شود. نه خانواده دختر راضی می‌شوند، که دختر برگردد و نه خانواده پسر، عروس آینده را پس می‌دهند. اصرار پدر به بازگرداندن دخترش بخصوص از طریق طرح شکایت در مراجع ذیربط (که اصلاً در این موارد رایج نیست)، حکایت از عصبانیت و خشم کور پدر و تصمیم به قتل دختر دارد.

ای کاش به جای برخورد پلیسی با ماجرا، موضوع با میانجی‌گری مقامات مربوطه یا حداقل از طریق ارجاع موضوع به دو دادگاه خانواده محل مصلحت ازدواج دختر به موجب ماده ۱۰۴۳ قانون مدنی بررسی می‌شد و در صورت مصلحت رومینا با ازدواج با خواستگار مذکور، دادگاه خانواده به‌جای پدر اجازه ازدواج مودی آنان را صادر می‌کرد.

ادامه از صفحه اول